

Raadsbesluit Verordening jeugdhulp Veldhoven 2016

volgnummer : 16.003
datum raad : 22 maart 2016
agendapunt : 10
onderwerp : Vaststellen Verordening jeugdhulp Veldhoven 2016

De raad van de gemeente Veldhoven;

gezien het voorstel van burgemeester en wethouders van 2 februari 2016, nr 16.002;

b e s l u i t :

vast te stellen de Verordening jeugdhulp Veldhoven 2016

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Begripsbepalingen

1. De begrippen die in deze verordening worden gebruikt en niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Jeugdwet, het Besluit Jeugdwet, de Algemene wet bestuursrecht en de Wet bescherming persoonsgegevens.
2. In deze verordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
 - a. andere voorziening: een voorziening anders dan in het kader van de Jeugdwet;
 - b. gesprek: gesprek als bedoeld in artikel 5;
 - c. ondersteuningsplan: het hulpverleningsplan als bedoeld in artikel 1.1 van de wet.
 - d. hulpvraag: behoefte van een jeugdige of zijn ouders aan jeugdhulp in verband met opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen, als bedoeld in artikel 2.3, eerste lid, van de wet;
 - e. individuele voorziening: een op de jeugdige of zijn ouders toegesneden voorziening als bedoeld in artikel 2, tweede lid, die door het college wordt verstrekt op basis van een besluit;
 - f. melding: melding van een hulpvraag als bedoeld in artikel 3, tweede lid;
 - g. overige voorziening: een voorziening als bedoeld in artikel 2, eerste lid, waarvoor geen beschikking van het college vereist is;
 - h. pgb: persoonsgebonden budget als bedoeld in artikel 8.1.1 van de wet, zijnde een door het college verstrekt budget aan een jeugdige of zijn ouders, dat hen in staat stelt de jeugdhulp die tot de individuele voorziening behoort, te betrekken;
 - i. sociaal netwerk: personen behorend tot de huiselijke kring of andere personen waarmee een sociale relatie bestaat;
 - j. wet: Jeugdwet.

Artikel 2. Vormen van jeugdhulp

1. De volgende vormen van overige voorzieningen zijn beschikbaar:
 - Informatie, consultatie en (handelings)advies
 - Licht (pedagogische) hulp
 - Kortdurende cliëntondersteuning
2. De volgende vormen van individuele voorzieningen zijn beschikbaar:
 - Ambulante zorg
 - Behandeling met verblijf deeltijd/dagbehandeling

- Behandeling met verblijf 24-uur
- Pleegzorg
- Jeugdzorg^{plus} (gesloten jeugdzorg)
- Diagnostiek
- Individuele begeleiding en begeleiding groep
- Persoonlijke verzorging
- Crisisopvang
- Vervoer van en naar jeugdhulpaanbieder

Hoofdstuk 2. Toegangsprocedure

Artikel 3. Toegang jeugdhulp, melding

1. Jeugdigen en/of ouders die een beroep willen doen op een overige voorziening kunnen zich rechtstreeks hiertoe wenden. Ook de huisarts, medisch specialist, jeugdarts of andere betrokken instanties kunnen rechtstreeks verwijzen naar een overige voorziening.
2. Jeugdigen, ouders of een persoon die namens de jeugdige en/of zijn ouders optreedt kunnen melding doen van een hulpvraag met betrekking tot de in artikel 2 genoemde vormen van jeugdhulp bij het college.
3. Als de hulpvraag voldoende bekend is en in overleg met de jeugdige en/of zijn ouders is vastgesteld dat een overige voorziening volstaat of een andere voorziening is aangewezen, wordt afgezien van de procedure in het kader van een individuele voorziening.
4. De huisarts, medisch specialist en jeugdarts die een jeugdige en/of zijn ouders behandelen, laten het college in kennis stellen van hun verwijzing naar een door het college bij besluit te verlenen individuele voorziening, als bedoeld in artikel 8, tweede lid. Hierbij kan de huisarts, medisch specialist en jeugdarts in overleg met de jeugdige en/of zijn ouders afzien van de procedure in het kader van het vooronderzoek en de aanvraag, als bedoeld in artikel 4 t/m 7.
5. Het college zorgt voor inzet van de jeugdhulp die de rechter of de gecertificeerde instelling nodig acht bij de uitvoering van een kindbeschermingsmaatregel, die de rechter, het openbaar ministerie, de selectiefunctionaris, de inrichtingsarts of de directeur van de justitiële inrichting nodig achten bij de uitvoering van een strafrechtelijke beslissing, of die de gecertificeerde instelling nodig acht bij de uitvoering van de jeugdreclassering.
6. In spoedeisende gevallen treft het college zo spoedig mogelijk een passende tijdelijke voorziening, of vraagt het college een spoedmachtiging gesloten jeugdhulp als bedoeld in hoofdstuk 6 van de wet.

Artikel 4. Registratie en vooronderzoek

1. Het college registreert schriftelijk de ontvangst van een melding of een verwijzing, zoals bedoeld in respectievelijk artikel 3, tweede lid en artikel 3, vierde lid.
2. Het college brengt de jeugdige en/of zijn ouders op de hoogte van de mogelijkheid om binnen een redelijke termijn een familiegroepsplan, als bedoeld in artikel 1.1 van de wet, op te stellen. Als de jeugdige en/of zijn ouders daarom verzoeken, draagt het college zorg voor ondersteuning bij het opstellen van een familiegroepsplan.
3. Het college verzamelt in overleg met de jeugdige en/of zijn ouders alle voor het gesprek over de hulpvraag noodzakelijke en toegankelijke gegevens over de jeugdige en zijn situatie. Opgevraagde gegevens worden tevens gedeeld met de jeugdige en/of zijn ouders. Voor het gesprek verschaffen de jeugdige en/of zijn ouders aan het college alle overige gegevens en bescheiden die naar het oordeel van het college voor het onderzoek nodig zijn en waarover zij redelijkerwijs de beschikking kunnen krijgen.
4. Zo spoedig mogelijk nadat de gegevens als bedoeld in lid 3 zijn verzameld, maakt het college een afspraak voor een gesprek.
5. Indien de gegevens van de jeugdige en zijn situatie reeds voldoende bekend zijn, kan het college afzien van de in lid 3 bedoelde verzameling van gegevens.

6. Indien het vooronderzoek een afgerond beeld oplevert over de hulpvraag, kan het college in overleg met de jeugdige en/of zijn ouders afzien van een gesprek als bedoeld in artikel 5 en volstaan met een onderzoeksverslag dat voor akkoord aan de jeugdige en/of zijn ouders wordt voorgelegd.

7. In afwijking van lid 6 is het college niet gehouden aan verslaglegging van het onderzoek, indien tijdens of na het vooronderzoek in overleg met de jeugdige en/of zijn ouders wordt vastgesteld dat geen individuele voorziening nodig is en kan, na akkoord door de jeugdige en/of zijn ouders, worden volstaan met een registratie van de hulpvraag en de conclusie uit het vooronderzoek.

Artikel 5. Het gesprek

1. Voor zover noodzakelijk onderzoekt het college zo spoedig mogelijk na de in artikel 4 bedoelde gespreksvoorbereiding in een gesprek de jeugdige en/of zijn ouders en met deskundigen:

- a. de behoeften, persoonskenmerken, veiligheid, ontwikkeling en gezinssituatie van de jeugdige en het probleem of de hulpvraag;
- b. het gewenste resultaat;
- c. het vermogen van de jeugdige en/of zijn ouders om zelf of met ondersteuning van de naaste omgeving een oplossing voor de hulpvraag te vinden;
- d. de mogelijkheden om gebruik te maken van een andere voorziening;
- e. de mogelijkheden om jeugdhulp te verlenen met gebruikmaking van een overige voorziening;
- f. de mogelijkheden om een individuele voorziening te verstrekken;
- g. de wijze waarop de individuele en/of overige voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, werk en inkomen; en
- h. hoe rekening zal worden gehouden met de godsdienstige gezindheid, de levensovertuiging en de culturele achtergrond van de jeugdige en zijn ouders.

2. Als de jeugdige en/of zijn ouders een familiegroepsplan als bedoeld in artikel 1.1 van de wet hebben opgesteld, betreft het college dat als eerste bij het onderzoek, bedoeld in het eerste lid.

3. Indien de jeugdige en/of zijn ouders aangeeft in aanmerking te willen komen voor een individuele voorziening in de vorm van een pgb of indien in overleg met de jeugdige en/of zijn ouders de verstrekking van een individuele voorziening in de vorm van een pgb als meest passend wordt beschouwd, wordt de jeugdige en/of zijn ouders conform artikel 8.1.6 van de wet, in voor hen begrijpelijke bewoordingen ingelicht over de gevolgen van de keuze voor een individuele voorziening in de vorm van een pgb in plaats van een individuele voorziening in natura.

4. Het college informeert de jeugdige en/of zijn ouders over de gang van zaken bij het gesprek en de vervolprocedure en vraagt hen toestemming om hun persoonsgegevens te verwerken.

Artikel 6. Het gespreksverslag en/of ondersteuningsplan

1. Van het gesprek wordt een verslag gemaakt, waarin het oordeel van het college over de wenselijkheid van een individuele of overige voorziening wordt vastgelegd onder vermelding van de aan de jeugdige en/of zijn ouders kenbaar gemaakte gevolgen, tenzij zij hebben kenbaar gemaakt dit niet te wensen of tenzij een ondersteuningsplan, als bedoeld in lid 2, wordt opgesteld.

2. Indien het gesprek naar het oordeel van het college leidt tot de wenselijkheid van een individuele voorziening, wordt ter zake een ondersteuningsplan opgesteld, tenzij dit gelet op de aard van de te leveren hulp niet noodzakelijk is.

3. Zo spoedig mogelijk na het gesprek verstrekt het college aan de jeugdige en/of zijn ouders, het gespreksverslag of het ondersteuningsplan.

4. Opmerkingen of latere aanvullingen van de jeugdige en/of zijn ouders worden aan het gespreksverslag en/of ondersteuningsplan toegevoegd.

Hoofdstuk 3. Afweging en voorwaarden individuele voorzieningen en pgb

Artikel 7. Aanvraag individuele voorziening

1. Jeugdigen en/of ouders dienen een aanvraag om een individuele voorziening schriftelijk in bij het college.
2. Een aanvraag wordt ingediend door middel van een door het college vastgesteld aanvraagformulier.
3. Het college beslist op een aanvraag als bedoeld in het eerste lid binnen 8 weken na ontvangst van de aanvraag.

Artikel 8. Toekenning individuele voorzieningen

1. Het college kent een individuele voorziening toe voor zover in het gespreksverslag en/of ondersteuningsplan en/of aanvraag zoals bedoeld in artikel 6 en/of 7 wordt vastgesteld dat de jeugdige en/of zijn ouders:
 - a. op eigen kracht of met andere personen uit zijn naaste omgeving geen oplossing voor de hulpvraag kan vinden;
 - b. geen oplossing kan vinden voor zijn hulpvraag door, al dan niet gedeeltelijk, gebruik te maken van een overige of andere voorziening.
2. Het college kent eveneens een individuele voorziening toe voor zover met betrekking tot de jeugdige een verwijzing door een huisarts, medisch specialist of jeugdarts zoals bedoeld in artikel 3, vierde lid, is afgegeven of voor zover sprake is van inzet van een individuele voorziening als bedoeld in artikel 3, vijfde lid of artikel 3, zesde lid.
3. Een individuele voorziening wordt enkel met terugwerkende kracht verleend, indien voor de indiening van de aanvraag al hulp werd verkregen bij een zorgaanbieder en vastgesteld kan worden dat deze hulp op dat moment noodzakelijk was.

Artikel 9. Regels voor pgb

1. Conform artikel 8.1.1 van de wet verstrekt het college alleen een individuele voorziening in de vorm van een pgb:
 - a. indien de benodigde jeugdhulp niet wordt aangeboden bij een door de gemeente gecontracteerde aanbieder; of
 - b. indien de jeugdige en/of zijn ouders een individuele voorziening in de vorm van een pgb aanvraagt en aan de volgende voorwaarden is voldaan:
 1. de jeugdige en/of zijn ouders zich gemotiveerd op het standpunt stellen dat zij de individuele voorziening die wordt geleverd door een door gemeente gecontracteerde aanbieder, niet passend achten; en
 2. de jeugdhulp die de jeugdige en/of zijn ouders willen betrekken, naar het oordeel van het college van goede kwaliteit is, waarbij het college nadere regels kan stellen over de kwaliteitseisen die worden gesteld; en
 3. de jeugdige en/of zijn ouders, naar het oordeel van het college, al dan niet met hulp uit hun sociale netwerk dan wel van een curator, bewindvoerder, mentor of gemachtigde, in staat zijn de aan een pgb verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren; en
 4. het college vaststelt dat de voorziening noodzakelijk is en als goedkoopst adequate voorziening bij een niet door de gemeente gecontracteerde jeugdhulpaanbieder is aan te merken; en
 5. het college vaststelt dat de jeugdige en/of zijn ouders de kosten die uitstijgen boven ten hoogste de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate individuele voorziening bij een door de gemeente gecontracteerde jeugdhulpaanbieder, zelf willen bekostigen.
2. Het college stelt nadere regels over voorwaarden betreffende het tarief, onder welke voorwaarden de jeugdige en/of zijn ouders aan wie een individuele voorziening in de vorm van een pgb wordt verstrekt om diensten te betrekken van een persoon die behoort tot het sociaal netwerk en over de wijze waarop de hoogte van het pgb wordt vastgesteld.

Artikel 9a. Regels voor vervoer naar en van een jeugdhulpaanbieder

1. Het college kan aan de jeugdige en/of zijn ouders een voorziening toekennen voor vervoer naar en van de jeugdhulpaanbieder waar voor de jeugdige noodzakelijke hulp geboden wordt, indien het college vast stelt dat:

- a. de vervoerscomponent niet reeds is inbegrepen in de toegekende individuele voorziening;
- b. er sprake is van een (medische, psychische of psychosociale) beperking waardoor de jeugdige en/of zijn ouders niet (voldoende) zelfredzaam zijn om in het vervoer te voorzien; en
- c. de jeugdige niet woonachtig is in een intramurale voorziening; en
- d. er geen sprake is van (naschoolse) opvang; en
- e. een plan wordt opgesteld waarmee wordt gestuurd op het op termijn wel zelf kunnen voorzien in het vervoer door de jeugdige en/of diens ouders of andere personen uit de naaste omgeving van de jeugdige, tenzij dit vanwege de aard van de onder b bedoelde beperking blijvend onmogelijk is.

2. Indien de toegekende individuele voorziening wordt aangeboden bij een door de gemeente gecontracteerde jeugdhulpaanbieder, is deze aanbieder verantwoordelijk voor het verzorgen van het vervoer zoals is toegekend aan de jeugdige en/of zijn ouders.

Artikel 10. Inhoud beschikking

1. In de beschikking wordt opgenomen of de aanvraag om (een) individuele voorziening(en) wordt toegekend, deels wordt toegekend of wordt afgewezen. Indien op grond van deze verordening wordt besloten dat een individuele voorziening wordt verstrekt, wordt in de beschikking tot verstrekking van een individuele voorziening in ieder geval aangegeven of de voorziening in natura of als pgb wordt verstrekt.

2. Bij het verstrekken van een individuele voorziening in natura wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:

- a. voor wie de ondersteuning is bedoeld;
- b. wat de te verstrekken voorziening is en wat het beoogde resultaat daarvan is;
- c. wat de ingangsdatum en duur van de verstrekking is; en
- d. welke gecontracteerde of gesubsidieerde aanbieder van jeugdhulp de voorziening verstrekt.

3. Bij het verstrekken van een individuele voorziening in de vorm van een pgb wordt in de beschikking vastgelegd:

- a. voor wie de ondersteuning is bedoeld;
- b. voor welke individuele voorziening en voor welk resultaat het pgb dient te worden aangewend;
- c. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het pgb;
- d. wat de hoogte van het pgb is en hoe deze is berekend;
- e. hoe de feitelijke betaling ten laste van het verstrekte pgb plaatsvindt;
- f. wat de duur is van de verstrekking waarvoor het pgb is bedoeld, en
- g. de wijze van verantwoording van de besteding van het pgb.

Artikel 11. Nieuwe feiten en omstandigheden, herziening, intrekking of terugvordering

1. Conform artikel 8.1.2 van de wet doen een jeugdige of zijn ouders op verzoek of onverwijld uit eigen beweging aan het college mededeling van alle feiten en omstandigheden, waarvan hen redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze aanleiding kunnen zijn tot heroverweging van een beslissing aangaande een individuele voorziening.

2. Conform artikel 8.1.4 van de wet kan het college een besluit, genomen op grond van deze verordening herzien dan wel intrekken indien het college vaststelt dat:

- a. de jeugdige of zijn ouders onjuiste of onvolledige gegevens hebben verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere besluit zou hebben geleid;

- b. de jeugdige of zijn ouders niet langer op de individuele voorziening of op het daarmee samenhangende pgb zijn aangewezen;
 - c. de individuele voorziening of het daarmee samenhangende pgb niet meer toereikend is te achten;
 - d. de jeugdige of zijn ouders niet voldoen aan de voorwaarden van het pgb, of
 - e. de jeugdige of zijn ouders de individuele voorziening niet of voor een ander doel gebruiken dan waarvoor het is bestemd.
3. Indien het college een beslissing op grond van het tweede lid, onder a, heeft ingetrokken en de verstrekking van de onjuiste of onvolledige gegevens opzettelijk heeft plaatsgevonden, of de individuele voorziening of het daarmee samenhangende pgb voor een ander doel is gebruikt dan waarvoor het is bestemd, kan het college geheel of gedeeltelijk de geldswaarde vorderen van de ten onrechte genoten individuele voorziening of het ten onrechte genoten pgb.
4. Een besluit tot verlening van een pgb kan worden ingetrokken indien blijkt dat het pgb binnen zes maanden na uitbetaling niet is aangewend voor de bekostiging van de voorziening waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden.
5. Het college onderzoekt uit het oogpunt van kwaliteit van de geleverde zorg, al dan niet steekproefsgewijs, de bestedingen van het pgb.

Hoofdstuk 4. Kwaliteit en veiligheid

Artikel 12. Verhouding prijs en kwaliteit aanbieders jeugdhulp en uitvoerders kinderschermingsmaatregelen en jeugdreclassering

1. Het college houdt in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren jeugdhulp of uit te voeren kinderschermingsmaatregelen of jeugdreclassering, in ieder geval rekening met:
- a. de aard en omvang van de te verrichten taken;
 - b. de voor de sector toepasselijke CAO-schalen in relatie tot de zwaarte van de functie;
 - c. een redelijke toeslag voor overheadkosten;
 - d. een voor de sector reële mate van non-productiviteit van het personeel als gevolg van verlof, ziekte, scholing en werkoverleg, en
 - e. kosten voor bijscholing van het personeel.
2. Het college kan bij nadere regeling aanvullende kwaliteitsregels vaststellen voor aanbieders van jeugdhulp.

Artikel 13. Meldingsregeling calamiteiten en geweld

1. Het college kan een nadere regeling treffen voor het melden van calamiteiten en geweldsincidenten bij de verstrekking van een voorziening en wijst een toezichthoudend ambtenaar aan.
2. Aanbieders melden iedere calamiteit en ieder geweldsincident dat zich heeft voorgedaan bij de verstrekking van een voorziening onverwijld aan de toezichthoudend ambtenaar.
3. De toezichthoudend ambtenaar doet onderzoek naar de calamiteiten en het bestrijden van geweld en adviseert het college over het voorkomen van verdere calamiteiten en het bestrijden van geweld.
4. Het college kan bij nadere regeling bepalen welke verdere eisen gelden voor het melden van calamiteiten en geweld bij de verstrekking van een voorziening.

Hoofdstuk 5. Overige bepalingen

Artikel 14. Klachtregeling

Het college behandelt klachten van jeugdigen of ouders die betrekking hebben op de wijze van afhandeling van hulpvragen en aanvragen als bedoeld in deze verordening, overeenkomstig de huidige klachtenprocedure van de gemeente Veldhoven.

Artikel 15. Vertrouwenspersoon

1. Het college zorgt ervoor dat jeugdigen, ouders en pleegouders een beroep kunnen doen op een onafhankelijke vertrouwenspersoon.
2. Het college wijst jeugdigen en ouders erop dat zij zich desgewenst kunnen laten bijstaan door een onafhankelijke vertrouwenspersoon.

Artikel 16. Inspraak en medezeggenschap

1. Het college betreft de ingezetenen van de gemeente bij de voorbereiding van het beleid betreffende jeugdhulp overeenkomstig de krachtens artikel 150 van de Gemeentewet gestelde regels met betrekking tot de wijze waarop inspraak wordt verleend.
2. Het college stelt cliënten en vertegenwoordigers van cliëntgroepen vroegtijdig in de gelegenheid voorstellen voor het beleid betreffende jeugdhulp te doen, advies uit te brengen bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen betreffende jeugdhulp, en voorziet hen van ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen.
3. Het college zorgt ervoor dat ingezetenen kunnen deelnemen aan periodiek overleg, waarbij zij onderwerpen voor de agenda kunnen aanmelden, en dat zij worden voorzien van de voor een adequate deelname aan het overleg benodigde informatie en ondersteuning.
4. Het college stelt nadere regels vast ter uitvoering van dit artikel.

Artikel 17. Hardheidsclausule

Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de jeugdige of zijn ouders afwijken van de bepalingen in deze verordening, als toepassing van deze verordening tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

Artikel 18. Nadere regels

Voor zover noodzakelijk voor de uitvoering van deze verordening, kan het college nadere regels stellen.

Artikel 19. Inwerkingtreding en citeertitel

1. Deze verordening treedt in werking op de 1^e dag na bekendmaking ervan.
2. De Verordening Jeugdhulp Veldhoven 2015 wordt ingetrokken.
3. Deze verordening wordt aangehaald als: "Verordening jeugdhulp Veldhoven 2016".

Aldus vastgesteld door de raad van de gemeente Veldhoven in zijn openbare vergadering van 22 maart 2016.

mr. G.M.W.M. Wasser
griffier

drs. J.M.L.N. Mikkers
voorzitter

Toelichting

Algemeen

Deze verordening geeft uitvoering aan de Jeugdwet. Deze wet is in werking getreden op 1 januari 2015 en maakt onderdeel uit van de bestuurlijke en financiële decentralisatie naar gemeenten van de jeugdzorg, de jeugd-ggz, de zorg voor verstandelijk beperkte jeugdigen en de begeleiding en persoonlijke verzorging van jeugdigen. Daarnaast wordt met deze wet een omslag gemaakt van een stelsel gebaseerd op een wettelijk recht op zorg (aanspraak) naar een stelsel op basis van een voorzieningenplicht voor gemeenten (voorziening), op een wijze zoals eerder is gebeurd met de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo). De gemeenten bepalen in beginsel de aard en de omvang van de voorziening (maatwerk). Het doel van het jeugdzorgstelsel blijft echter onverminderd overeind: jeugdigen en ouders krijgen waar nodig tijdig bij hun situatie passende hulp, met als beoogd doel ervoor te zorgen de eigen kracht van de jongere en het zorgend en probleemoplossend vermogen van het gezin te versterken.

De Jeugdwet schrijft in de artikelen 2.9, 2.10 en 2.12 voor dat de gemeenteraad per verordening regels opstelt. Hieraan wordt in deze verordening invulling gegeven. Deze verordening kan niet los worden gezien van het beleidsplan, dat de raad op grond van artikel 2.2 van de Jeugdwet eveneens heeft vastgesteld. In dit beleidsplan is het door het gemeentebestuur te voeren beleid vastgelegd met betrekking tot preventie en jeugdhulp, de uitvoering van kinderschermingsmaatregelen en jeugdreclassering.

Toeleiding naar jeugdhulp

De toeleiding naar jeugdhulp kan op verschillende manieren plaatsvinden.

Vrij toegankelijk

In de verordening is onderscheid gemaakt tussen overige (vrij toegankelijke) en individuele (niet vrij toegankelijke) voorzieningen op het gebied van jeugdhulp. Voor een deel van de meldingen die de gemeente ontvangt, kan worden volstaan met een vrij toegankelijke voorziening. Hier kunnen de jeugdige en/of zijn ouders gebruik van maken zonder dat zij daarvoor een verwijzing of een besluit van de gemeente nodig hebben. De jeugdige en/of zijn ouders kunnen zich voor deze jeugdhulp dus rechtstreeks tot de jeugdhulpaanbieder wenden.

Toegang jeugdhulp via de gemeente

Ook kan de hulpvraag van een jeugdige en/of zijn ouders binnenkomen bij de gemeente. De beslissing door de gemeente welke zorg een jeugdige en/of zijn ouders precies nodig heeft, komt vervolgens tot stand in overleg met die jeugdige en/of zijn ouders. In een gesprek tussen een door de gemeente ingezette deskundige en de jeugdige en/of zijn ouders zal gekeken worden wat de jeugdige en/of zijn ouders eventueel zelf of met behulp van hun netwerk kunnen doen aan het probleem. Als aanvullend daarop een voorziening op het gebied van jeugdhulp nodig is, dan zal eerst gekeken worden of dit een vrij toegankelijke voorziening is of een niet vrij toegankelijke voorziening. Is het laatste het geval dan neemt het college (of diens gemandateerde) een besluit en verwijst de jeugdige en/of zijn ouders door naar een jeugdhulpaanbieder die volgens de deskundige de aangewezen is om de betreffende problematiek aan te pakken.

Toegang via de huisarts, de jeugdarts en de medisch specialist

De Jeugdwet regelt daarnaast dat de jeugdhulp toegankelijk is na een verwijzing door de huisarts, de jeugdarts en de medisch specialist. Na een dergelijke verwijzing naar een individuele voorziening moet de gemeente nog wel een beschikking afgeven. Om dat proces goed te stroomlijnen is het noodzakelijk dat de gemeente in kennis wordt gesteld van de verwijzing. Dit is ook vastgelegd in de verordening.

Toegang via de gecertificeerde instelling, de kinderrechter, het openbaar ministerie en de directeur of selectiefunctionaris van de justitiële jeugdinrichting

Een andere ingang tot de jeugdhulp is via de gecertificeerde instelling, de kinderrechter (via een kindbeschermingsmaatregel of een maatregel tot jeugdreclassering), het openbaar ministerie en de directeur of selectiefunctionaris van de justitiële jeugdinrichting. De gecertificeerde instelling verplicht om bij de bepaling van de in te zetten jeugdhulp in het kader van een door de rechter opgelegde kindbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering te overleggen met de gemeente. Uiteraard kan bij dit overleg een kostenafweging plaatsvinden. De gemeente is op haar beurt vervolgens gehouden de jeugdhulp in te zetten die deze partijen nodig achten ter uitvoering van de kindbeschermingsmaatregel of de jeugdreclassering. Deze leveringsplicht van de gemeente vloeit voort uit het feit dat uitspraken van rechters te allen tijde moeten worden uitgevoerd om rechtsgelijkheid en rechtszekerheid te kunnen garanderen. Ook hier geldt dat de gecertificeerde instelling in beginsel gebonden is aan de jeugdhulp die de gemeente heeft ingekocht. Als de kinderrechter een ondertoezichtstelling of gezagsbeëindiging uitspreekt, wijst hij gelijktijdig in de beschikking de gecertificeerde instelling aan die de maatregel gaat uitvoeren. Dit kan de rechter juist omdat de raad voor de kindbescherming in zijn verzoekschrift een gecertificeerde instelling opneemt die na overleg met de gemeente en gezien de concrete omstandigheden van het geval hiervoor het meest geschikt lijkt. De raad voor de kindbescherming is verplicht om hierover met de gemeente te overleggen. Deze toegang wordt al in de Jeugdwet zelf geregeld en komt verder dus niet terug in deze verordening.

Toegang via de advies- en meldpunt huiselijk geweld en kindermishandeling

Ten slotte vormt ook het AMHK een toegang tot onder andere jeugdhulp. Het AMHK geeft advies over vermoedens en gevallen van huiselijk geweld en kindermishandeling, onderzoekt indien nodig op basis van een melding of er sprake is van kindermishandeling, motiveert zo nodig ouders tot accepteren van jeugdhulp en legt daartoe contacten met de hulpverlening. Deze toegang wordt al in de Jeugdwet zelf geregeld en komt verder dus niet terug in deze verordening.

Artikelsgewijs

Artikel 1. Begripsbepalingen

Onder het begrip 'andere voorziening' wordt in deze verordening verstaan een voorziening die niet op grond van de Jeugdwet wordt getroffen, maar bijvoorbeeld in het kader van maatschappelijke ondersteuning, onderwijs, werk en inkomen of zorg (zie ook: artikel 2.9 onder b van de Jeugdwet).

Het aantal definities in deze verordening is beperkt omdat veel begrippen al zijn gedefinieerd in de Jeugdwet (jeugdhulp, jeugdige, ouder, enzovoorts) en de Algemene wet bestuursrecht (aanvraag, beschikking, enzovoorts).

Artikel 2. Vormen van jeugdhulp

Dit artikel geeft een nadere uitwerking van de verplichte delegatiebepaling van artikel 2.9, onder a, van de wet, waarin is bepaald dat de gemeente bij verordening regels stelt over de door het college te verlenen individuele voorzieningen en overige (jeugd)hulpvoorzieningen. Uit de memorie van toelichting op de wet (Kamerstukken II 2012/13, 33 684, nr. 3) komt naar voren dat de burger recht heeft op een duidelijk beeld van het aanbod van de voorzieningen binnen de gemeente.

Artikel 3. Toegang jeugdhulp, indiening hulpvraag

In het eerste lid is geregeld dat de toegang tot een overige voorziening niet via de gemeente hoeft te lopen. Deze voorzieningen zijn namelijk vrij toegankelijk. Uiteraard geldt dit met name als voor betrokkenen duidelijk is dat een overige voorziening beschikbaar is en volstaat. Het is altijd mogelijk om bij de gemeente melding te doen van een hulpvraag, waarvoor een in artikel 2 genoemde vorm (of vormen) van jeugdhulp wellicht in de gevraagde hulp kan voorzien, waaronder dus ook overige voorzieningen, aldus lid 2. Mocht na de melding voldoende duidelijk zijn dat een overige voorziening volstaat of dat een andere voorziening is aangewezen, kan in overleg met de jeugdige en/of zijn ouders van de in de verordening geregelde procedure worden afgezien (lid 3).

Zoals in het algemene deel van deze toelichting is verwoord kan de toeleiding naar jeugdhulp ook via de huisarts, medisch specialist en jeugdarts lopen. Lid 4 ziet op deze vorm van toeleiding. En lid 5 ziet op de vorm van toeleiding via de gecertificeerde instelling, de kinderrechter, het openbaar ministerie en de directeur of selectiefunctionaris van de justitiële jeugdinrichting. Overigens zal in deze situaties in eerste instantie een beroep moeten worden gedaan op het voorzieningenpakket dat door de gemeente is ingekocht. Mocht hierin een leemte bestaan, dan zal het college op een andere wijze aan de op haar rustende verplichting moeten voldoen.

In crisissituaties kan niet altijd de hele procedure als vastgelegd in de verordening worden doorlopen alvorens daadwerkelijk een individuele voorziening kan worden ingezet. Voor die situaties is in lid 6 bepaald dat zo spoedig mogelijk een passende tijdelijke voorziening wordt getroffen of een spoedmachtiging gesloten jeugdhulp wordt gevraagd. Zie ook het samenwerkingsprotocol Gemeenten Zuidoost-Brabant & Raad voor de Kinderbescherming.

Artikel 4. Registratie en vooronderzoek

Lid 1 regelt dat iedere melding of verwijzing wordt geregistreerd. Dit is in feite de start van de toeleidingsprocedure. Het is van groot belang dat, als jeugdige en/of zijn ouders al een idee hebben van welke hulp nodig zou zijn, zij de kans krijgen dit in een plan op te nemen. Daarom is in lid 2 expliciet opgenomen dat de jeugdige en/of zijn ouders een redelijke termijn krijgen om een familiegroepsplan op te stellen. Als de jeugdige en/of zijn ouders hier graag wat ondersteuning bij krijgt, kunnen zij hierom verzoeken. Overigens is dit in de wet al geregeld. De reden om het ook expliciet in de verordening op te nemen is vanwege het belang ervan en zodat duidelijk is op welk moment de gelegenheid hiertoe geboden moet worden.

Lid 3 dient ter voorbereiding van het gesprek waarbij de, naar aanleiding van de melding, relevante bekende gegevens in kaart worden gebracht. Zo hoeft de jeugdige en/of zijn ouders niet te worden belast met vragen over zaken die bij de gemeente al bekend zijn en is een goede afstemming mogelijk met eventuele andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning of werk en inkomen. De regels met betrekking tot de privacy van betrokkenen en gegevensuitwisseling die gelden op grond van de Jeugdwet en de Wet bescherming

persoonsgegevens zijn hierop van toepassing. Indien gegevens nodig zijn waartoe het college geen toegang heeft in verband met de privacyregels, kan het college de jeugdige en/of zijn ouders vragen om toestemming om deze op te vragen of in te zien. Het vooronderzoek is, afhankelijk van de inhoud van de melding, meer of minder uitgebreid. Overigens kan het college afzien van deze gegevensverzameling als de gegevens en de situatie van de jeugdige voldoende bekend zijn (lid 5).

Na afloop van het vooronderzoek wordt zo spoedig mogelijk een afspraak gemaakt voor een gesprek (lid 4) en loopt de toeleidingsprocedure verder (artikel 5). Echter, in sommige gevallen zal het vooronderzoek al zo'n duidelijk en afgerond beeld opleveren dat een gesprek in overleg met de jeugdige en/of zijn ouders niet nodig wordt geacht. Dan kan dit gesprek worden overgeslagen (lid 6). In principe wordt dan naar aanleiding van het vooronderzoek een onderzoeksverslag voor akkoord aan de jeugdige en/of zijn ouders voorgelegd, tenzij gebleken is dat geen individuele voorziening nodig is (lid 7). Uiteraard kan dit laatste alleen na akkoord door de jeugdige en/of zijn ouders.

Artikel 5. Het gesprek

Voor een zorgvuldig te nemen besluit is het van belang dat alle feiten en omstandigheden van de specifieke hulpvraag worden onderzocht. Het is belangrijk dat het onderzoek in samenspraak met de jeugdige en/of zijn ouders wordt verricht. Veelal is voor een zorgvuldig onderzoek persoonlijk contact nodig om een totaalbeeld te krijgen. In sommige gevallen kan een deskundige ook aanschuiven bij zo'n persoonlijk gesprek. In lid 1 staan de onderwerpen beschreven die zeker aan bod komen tijdens het gesprek. Indien één gesprek niet volstaat om een totaalbeeld te krijgen, kan ook sprake zijn van meerdere (opeenvolgende) gesprekken. In lid 2 en 3 staan onderwerpen die daarnaast ook onderwerp van gesprek kunnen zijn. Tot slot worden de jeugdige en/of zijn ouders over de vervolgpprocedure geïnformeerd en wordt toestemming gevraagd (schriftelijk) voor de verwerking van persoonsgegevens.

Het gesprek/de gesprekken worden beschouwd als onderdelen van een samenhangend geheel, leidend tot één gespreksverslag en/of ondersteuningsplan.

Artikel 6. Het gespreksverslag en/of ondersteuningsplan

Lid 1 regelt dat van het gesprek een verslag wordt gemaakt. In het gesprek vormt het college zich een oordeel over de wenselijkheid van een individuele voorziening en/of een overige voorziening. Dit moet in het verslag worden opgenomen. Indien blijkt dat een overige voorziening wenselijk wordt geacht, moet eveneens duidelijk worden aangegeven dat toeleiding naar alleen een overige voorziening tot gevolg heeft dat de verdere procedure stopt, omdat geen afgeronde aanvraag voor een individuele voorziening tot stand is gekomen. In dat geval volgt dus ook geen beschikking.

Indien blijkt dat een individuele voorziening wenselijk wordt geacht, is lid 2 van toepassing. Er wordt, tenzij dit vanwege de aard van de te verlenen hulp niet noodzakelijk is, een ondersteuningsplan opgesteld dat bij de feitelijke hulpverlening kan worden gebruikt. Dit plan wordt opgesteld door deskundigen in samenspraak met de jeugdige en/of zijn ouders en indien noodzakelijk of wenselijk met personen uit het sociaal netwerk van de jeugdige.

In het ondersteuningsplan staan alle vormen van ondersteuning en hulp opgenomen die ten behoeve van de jeugdige en/of zijn ouders dient te worden ingezet. Het ondersteuningsplan maakt zodoende ook integraal onderdeel uit van de verleningsbeschikking voor een individuele voorziening (artikel 8 van de verordening).

Zowel het gespreksverslag als het ondersteuningsplan wordt zo spoedig mogelijk na het gesprek verstrekt zodat snel duidelijkheid ontstaat over de rest van het traject.

Het later toevoegen van opmerkingen, aanbrengen van wijzigingen of het herstellen van feitelijke onjuistheden is vormvrij (lid 4).

Artikel 7. Aanvraag individuele voorziening

Na afronding van de procedure als beschreven in Hoofdstuk 2 van de verordening kan de jeugdige en/of zijn ouders een aanvraag indienen. Dit zijn alleen de ouders als het een jeugdige betreft tussen de 0 en 12 jaar oud. Indien de jeugdige tussen de 12 en 16 jaar oud is, moet de aanvraag in beginsel door zowel ouders als de jeugdige worden ondertekend en ingediend. Een aanvraag door een jeugdige van 16 jaar of ouder kan ook alleen door de jeugdige worden ondertekend en ingediend.

Indien de gemeente een melding binnenkrijgt van een jeugdhulpaanbieder die een jeugdige en/of zijn ouders via een doorverwijzing van huisarts, medisch specialist of jeugdarts in behandeling krijgt, wordt op deze melding/doorverwijzing beschikt. Er hoeft dan dus geen afzonderlijke aanvraag ingediend te worden.

Het college beslist binnen maximaal 8 weken op een aanvraag. De gemeente streeft er naar deze maximum beslistermijn enkel in uitzonderlijke gevallen nodig te hebben en in de meeste gevallen dus eerder een beslissing te nemen.

Artikel 8. Toekenning individuele voorziening

In dit artikel worden de afwegingsfactoren benoemd die het college hanteert bij toekenning van individuele voorzieningen, ook als dit in de vorm van een pgb wordt verstrekt. In het derde lid wordt geregeld onder welke voorwaarden een individuele voorziening met terugwerkende kracht kan worden verleend.

Artikel 9. Regels voor pgb

In dit artikel wordt aangesloten op artikel 8.1.1 van de wet. Het uitgangspunt is dat de individuele voorziening door een door de gemeente gecontracteerde aanbieder (zorg in natura) wordt verstrekt, maar als sprake is van een situatie als bedoeld in dit artikel kan de individuele voorziening worden verstrekt in de vorm van een pgb. In lid 2 wordt geregeld dat voorwaarden die gesteld worden in nadere regels worden uitgewerkt.

Artikel 9a. Regels voor vervoer van en naar jeugdhulpaanbieder

Indien vervoer van en naar de jeugdhulpaanbieder noodzakelijk wordt geacht, na toetsing van de in lid 1 opgenomen voorwaarden, kan een vervoersvoorziening worden toegekend. Indien de jeugdhulp bij een door de gemeente gecontracteerde jeugdhulpaanbieder wordt geboden, is deze jeugdhulpaanbieder verplicht om de toegekende vervoersvoorziening te regelen. Dit is meegenomen bij de inkoop van de jeugdhulp. Indien de individuele voorziening in de vorm van een pgb wordt toegekend en hierbij ook een vervoersvoorziening wordt toegekend, wordt het pgb met het bedrag van de vervoersvoorziening verhoogd. Het is de jeugdige en/of zijn ouders en de jeugdhulpaanbieder vrij om te bepalen hoe het vervoer daadwerkelijk wordt geregeld en gedeclareerd bij de Sociale Verzekeringsbank.

Overigens kan een vervoersvoorziening in sommige gevallen al automatisch in het product zitten. In die gevallen wordt geen vervoersvoorziening toegekend, maar is het vervoer al geregeld door toekenning van de individuele voorziening (zie lid 1 onder a).

In lid 1 onder b wordt de voorwaarde opgenomen dat er sprake is van een beperking waardoor de jeugdige, zijn ouders of het sociaal netwerk niet (voldoende) zelfredzaam zijn om in het vervoer te voorzien. Dit vervoer kan ook bestaan uit openbaar vervoer,

het hoeft dus niet persé eigen vervoer in de vorm van een auto, fiets of iets dergelijks te zijn.

Artikel 10. Inhoud beschikking

Indien de jeugdige en/of zijn ouders een formele aanvraag bij het college indienen (artikel 7) of er naar aanleiding van artikel 3 lid 4 een beschikking/beslissing afgegeven wordt, dient het college een schriftelijke beschikking op te stellen, waartegen belanghebbenden bezwaar en beroep op grond van de Awb kunnen indienen. Uitgangspunt van de wet is dat de jeugdige en/of zijn ouders een voorziening 'in natura' (bij een door de gemeente gecontracteerde jeugdhulpaanbieder) krijgen. In lid 2 is vastgelegd welke elementen de beschikking in dat geval zeker moet bevatten. Indien sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 9 kan de individuele voorziening in de vorm van een pgb worden verstrekt. Hierop richt het derde lid zich. Indien op grond van artikel 9a ook een vervoersvoorziening wordt toegekend, zal dit in beide situaties in de beschikking worden opgenomen (dan wel zal een afwijzing van een aanvraag hiervoor gemotiveerd worden opgenomen).

Artikel 11. Nieuwe feiten en omstandigheden, herziening, intrekking of terugvordering

Deze bepaling is een uitwerking van de bij de nota van wijziging (Kamerstukken II 2013/14 33 684, nr. 11, artikel D) ingevoegde verplichte delegatiebepaling van artikel 2.9 onder d van de wet, waarbij is bepaald dat de gemeente bij verordening regels stelt voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet. Ook deze bepaling beoogt het standaardiseren van de regelgeving met betrekking tot de aan elkaar verwante beleidsterreinen van jeugdhulp en maatschappelijke ondersteuning. In de toelichting op de nota van wijzigingen is vermeld dat het tot de gemeentelijke verantwoordelijkheid behoort misbruik van de geboden voorzieningen te voorkomen en, waar nodig, op te treden tegen onterecht gebruik van individuele voorzieningen of pgb's. Een zorgvuldig gebruik van collectieve middelen is wezenlijk voor het draagvlak daarvan. De artikelen 8.1.2 tot en met 8.1.4 zijn bij de nota van wijziging toegevoegd.

Lid 1 van dit artikel berust mede op artikel 8.1.2 lid 1 van de wet. Ook overige onderdelen van artikel 8.1.2, 8.1.3 en 8.1.4 geven handen en voeten aan de bestrijding van misbruik en oneigenlijk gebruik en zijn vertaald in deze verordening. Het college kan niet alleen bij de aanvraag, maar ook in andere stadia concrete informatie en bewijsstukken van de belanghebbenden vragen.

Lid 2 van dit artikel is geënt op artikel 8.1.4 van de wet. Lid 3 en 4 hebben betrekking op respectievelijk de terugvordering van de geldwaarden van een ten onrechte genoten individuele voorziening en de mogelijkheid van intrekking van een besluit tot verlening van een pgb.

Artikel 12. Verhouding prijs en kwaliteit aanbieders jeugdhulp en uitvoerders kinderschermingsmaatregelen en jeugdreclassering

Het college kan de uitvoering van de Jeugdwet, met uitzondering van de vaststelling van de rechten en plichten van de jeugdige en/of zijn ouders, door aanbieders laten verrichten (artikel 2.11 lid 1 van de wet). Met het oog op gevallen waarin dit ten aanzien van jeugdhulp, kinderschermingsmaatregelen of jeugdreclassering gebeurt, moeten bij verordening regels worden gesteld ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor levering van jeugdhulp of de uitvoering van een

kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan (artikel 2.12 van de wet). Daarbij dient in ieder geval rekening te worden gehouden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de toepasselijke arbeidsvoorwaarden.

Om te voorkomen dat er alleen gekeken wordt naar de laagste prijs voor de uitvoering wordt in dit artikel een aantal andere aspecten genoemd waarmee het college bij het vaststellen van tarieven (naast de prijs) rekening dient te houden. Hiermee wordt bereikt dat er een beter beeld ontstaat van reële kostprijs voor de activiteiten die zij door aanbieders willen laten uitvoeren. Uitgangspunt is dat de aanbieder kundig personeel inzet tegen de arbeidsvoorwaarden die passen bij de vereiste vaardigheden. Hiervoor is ten minste een beeld nodig van de vereiste activiteiten en de arbeidsvoorwaarden die daarbij horen. Dit biedt een waarborg voor werknemers dat hun werkzaamheden aansluiten bij de daarvoor geldende arbeidsvoorwaarden.

In lid 2 wordt de mogelijkheid geboden dat het college nog aanvullende kwaliteitsregels voor de aanbieders vaststelt.

Artikel 13. Meldingsregeling calamiteiten en geweld

Het algemene calamiteitenprotocol van de gemeente is van toepassing.

Artikel 14. Klachtregeling

Dit artikel regelt het gemeentelijke klachtrecht. De gemeente is op grond van de Awb al in het algemeen verplicht tot een behoorlijke behandeling van mondelinge en schriftelijke klachten over gedragingen van personen en bestuursorganen die onder haar verantwoordelijkheid werkzaam zijn. Gelet op het van toepassing zijnde hoofdstuk 9 van de Awb, waarin een uitvoerige regeling omtrent klachtbehandeling is gegeven, en ook het recht is neergelegd om na de afhandeling van de klacht de bevoegde ombudsman te verzoeken een onderzoek in te stellen, kan in deze verordening met een enkele bepaling worden volstaan.

In de regel zal eerst de aanbieder worden aangesproken bij klachten over de wijze van behandeling. De klachtmogelijkheid tegenover de aanbieder is geregeld in artikel 4.2.1 e.v. van de wet. Pas wanneer dit klachtrecht niet bevredigend is, of niet logisch, bijvoorbeeld bij gedragingen van gemeenteambtenaren, dan komt de gemeentelijke klachtmogelijkheid in zicht.

Artikel 15. Vertrouwenspersoon

In artikel 2.6 lid 1 onder f van de wet is bepaald dat het college ervoor verantwoordelijk is dat jeugdigen, hun ouders of pleegouders een beroep kunnen doen op een vertrouwenspersoon. Met de vertrouwenspersoon wordt een functionaris bedoeld zoals deze nu al werkzaam is binnen de jeugdzorg. Onafhankelijkheid, beschikbaarheid en toegankelijkheid zijn belangrijke factoren (wettelijke vereisten) voor een goede invulling van deze functie.

De wet adresseert het college rechtstreeks en vraagt niet om hierover bij verordening een regeling op te stellen. De bepaling uit de wet is toch in de verordening opgenomen vanwege het complete overzicht van rechten en plichten van jeugdigen en/of ouders dat de verordening tracht te geven. Bij algemene maatregel van bestuur (Uitvoeringsbesluit Jeugdwet) wordt een nadere uitwerking gegeven van de taken en bevoegdheden van de vertrouwenspersoon.

Artikel 16. Inspraak en medezeggenschap

In dit artikel zijn bepalingen opgenomen over inspraak en medezeggenschap bij de gemeente. De mogelijkheid tot inspraak en medezeggenschap tegenover de aanbieder is al geregeld in artikel 4.2.4 e.v. van de wet.

Een regeling voor inspraak en medezeggenschap is verplicht op grond van artikel 2.10 van de wet in samenhang met artikel 2.1.3 lid 3 van de Wmo 2015. In artikel 2.10 worden de artikelen 2.1.3 lid 3 en 2.5.1 (jaarlijks cliëntervaringsonderzoek) van de Wmo 2015 van overeenkomstige toepassing verklaard.

Ingevolge artikel 2.1.3 lid 3 van de Wmo 2015 dient bij verordening te worden bepaald op welke wijze de ingezetenen worden betrokken bij de uitvoering van deze wet.

In lid 1 van dit artikel is verwezen naar de krachtens artikel 150 van de Gemeentewet vastgestelde inspraakverordening. Op deze manier wordt gewaarborgd dat eenzelfde inspraakprocedure geldt voor het jeugdhulpbeleid als op andere terreinen. De inspraak geldt voor alle ingezetenen. Dit is uitdrukkelijk de bedoeling van de wetgever omdat iedereen op enig moment aangewezen kan raken op ondersteuning.

Met lid 4 wordt het aan het college overgelaten om de exacte invulling van de medezeggenschap vorm te geven.

Artikel 17. Hardheidsclausule

Dit artikel regelt de toepassing van een hardheidsclausule als instrument voor het college om met onvoorziene omstandigheden die leiden tot onbillijkheden om te kunnen gaan.

Artikel 18. Nadere regels

Het kan noodzakelijk zijn om nadere regels te stellen op het gebied van onderwerpen die niet expliciet als onderwerp van nadere regelgeving zijn aangemerkt. Dit artikel biedt de grond hiertoe.